

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

navrhovatele: **Ing. J. B.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem,
sídlem Lublaňská 398/18, 120 00 Praha 2,

proti odpůrci: **Ústecký kraj**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

za účasti osoby
zúčastněné na
řízení: **NET4GAS, s. r. o.**, IČO: 27260364,
sídlem Na Hřebenech II 1718/8, 140 21 Praha 4,
zastoupena JUDr. Václavem Žaloudkem, advokátem,
sídlem Na Příkopě 854/14, 110 00 Praha 1,

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 28. 1. 2019, č. j. 335/UPS/2018-71,
kterým byla vydána 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje,

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Návrhem na zrušení opatření obecné povahy ve smyslu § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podaným v zákonem stanovené lhůtě, se navrhovatel domáhal zrušení opatření obecné povahy ze dne 28. 1. 2019, č. j. 335/UPS/2018-71, přijatého usnesením Zastupitelstva Ústeckého kraje č. 008/17Z/2019, jímž byla vydána 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje.

Návrh

2. V návrhu navrhovatel označil napadené opatření obecné povahy za nezákonné, neboť Zastupitelstvo Ústeckého kraje bez dalšího přijalo tvrzení osoby zúčastněné na řízení, že její podnikatelský záměr vybudovat stavbu inženýrské sítě – VLT plynovodu DN 1.400, RU Kateřinský potok – RU Přimda je veřejně prospěšnou stavbou, a proto ji ve 3. aktualizaci Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje schválilo s účinností od 17. 2. 2019. Podle navrhovatele nebyl před schválením takto rozsáhlého zásahu do krajiny a především do pozemků zpracován odborný posudek znaleckého ústavu k posouzení, zda se jedná skutečně o veřejně prospěšnou stavbu, když stávající plynovod Gazela svou kapacitou plně pokrývá potřebu České republiky na dodávky plynu.
3. Navrhovatel konstatoval, že běžný občan, který nedojíždí do Ústí nad Labem a nenavštěvuje běžně stavební úřad, neměl možnost se k této schválené změně vyjádřit v připomínkovém období, protože o ní vůbec nevěděl. Navrhovatel připustil, že z důvodu velkého počtu účastníků – vlastníků dotčených pozemků může být doručování informací o tomto záměru obtížné, nicméně namítal, že se odpůrce spokojil pouze s tím, že záměr 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje zveřejnil na úřední desce s krátkou lhůtou pro podání připomínek, ačkoli mu muselo být zřejmé, že se tato informace dostane jen k minimálnímu okruhu dotčených vlastníků. Tím je odpůrce podle navrhovatele zkrátil na jejich nezadatelných právech, a upřednostnil tak privátní zájem osoby zúčastněné na řízení jakožto investora před zájmy vlastníků dotčených pozemků. Navrhovatel podotkl, že osoba zúčastněná na řízení měla mít uloženo např. v trase zvažovaného plynovodu v dotčených obcích informovat vlastníky na veřejných projednáních či ve sdělovacích prostředcích formou zaplacené reklamy zveřejňovat svůj podnikatelský záměr, aby se k této informaci dostalo co nejvíce občanů. Namísto toho měla podle navrhovatele osoba zúčastněná na řízení opačnou snahu, stejně jako při výstavbě plynovodu Gazela, kdy zneužila možnost nechat si takto obrovskou stavbu „povolit“ stavební technickou – autorizovanou inspektorkou Ing. J. H. Navrhovatel poznamenal, že tuto možnost pak Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky na základě řady zneužití zrušila.
4. Podle navrhovatele se lze v současnosti v praxi seznámit s dopady stavby Gazela na pozemky v trase tohoto plynovodu, kdy s ohledem na velikost potrubí a rozsah zemních prací došlo k nevratnému znehodnocení dotčených pozemků nejen velikostí ochranného pásma, ale především velkými zásahy do půdního profilu. Podle navrhovatele vznikl velký depresní kužel pro hladinu spodní vody, což bylo zvláště patrné v posledním suchém roce 2018. Navrhovatel dodal, že porušením původních půdních vrstev podloží ornice dochází k odvádění spodních vod z dotčených pozemků a místy také naopak k zamokřování polí přítokem vod v korytu plynovodu. Podle navrhovatele lze toto vše pozorovat ještě po létech na obilí, které tam roste, neboť rostliny neprospívají tak jako v místech, kde plynovod nevede. Tyto skutečnosti mají podle navrhovatele kromě organizačních také ekonomické dopady na zemědělce snížením výnosů plodin, komplikacemi při sklizni i setí,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

a snížení bonity půdy v důsledku stavby plynovodu nebylo zohledněno ani při stanovení daně z pozemků. Navrhovatel doplnil, že vzhledem k prognózám oteplování klimatu a snižování srážek budou tyto škody na straně vlastníků jistě narůstat. Uzavřel, že je vlastníkem pozemků parc. č. „X“, „X“, „X“, „X“ a „X“ v katastrálním území „_X“, obec „X“, a v případě realizace plynovodu podle 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje dojde podle navrhovatele ke znehodnocení pozemků v jeho vlastnictví, aniž by to odůvodňoval veřejný zájem.

Vyjádření odpůrce k návrhu

5. Odpůrce k výzvě soudu předložil spisovou dokumentaci a písemné vyjádření k návrhu, v němž navrhl jeho zamítnutí pro nedůvodnost: Podotkl, že navrhovatel zůstal v době pořizování 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje zcela pasivním a neuplatnil žádnou připomínku. Jeho námitky o nedostupnosti informací o pořizování této aktualizace označil odpůrce za nedůvodné a poznamenal, že postupoval přesně podle § 42a a násl. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), návrh předmětné aktualizace a oznámení o konání veřejného projednání doručil v souladu s § 172 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a s § 42b odst. 2 ve spojení s § 20 stavebního zákona veřejnou vyhláškou vyvěšenou na úředních deskách obecních úřadů obcí v řešeném území a obcí sousedících s tímto územím a na úřední desce krajského úřadu. Veřejná vyhláška stanovila místo, den a hodinu veřejného projednání, sdělení o tom, kde je návrh předmětné aktualizace přístupný k veřejnému nahlédnutí, a poučení o možnosti podat připomínky. Tato veřejná vyhláška byla podle odpůrce vyvěšena i na úřední desce Obecního úřadu Podbořany, kde se nachází navrhovatelovy pozemky, a to od 13. 8. 2018 do 29. 8. 2018. Odpůrce dodal, že stavební zákon ani jiný právní předpis neumožňuje pořizovateli zásad územního rozvoje, aby oprávněným investorům navrhujícím aktualizaci těchto zásad nařizoval či doporučoval zveřejňování jejich záměru formou placené reklamy. Pokud oprávněný investor čistě z vlastní vůle nepřikročí k veřejné prezentaci svého záměru, nezbyvá podle odpůrce navrhovateli nic jiného než důsledně sledovat úřední desku krajského úřadu nebo obecního úřadu obce, kde se jeho nemovitosti nacházejí, neboť vzhledem k povaze krajské územně plánovací dokumentace nepřichází individuální doručování písemností s ní souvisejících vůbec do úvahy.
6. Podle odpůrce právní řád České republiky umožňuje legislativní stanovení „veřejného zájmu“ v souvislosti s druhově vymezeným typem záměru, popř. výkonem činnosti, což označil za typické pro oblast energetiky. Konstatoval, že veřejný zájem na zřízení a provozování vysokotlakého plynovodu a veřejná prospěšnost této stavby vyplynuly přímo ze zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), nikoli z tvrzení osoby zúčastněné na řízení, která jakožto oprávněný investor podle § 23a stavebního zákona ve své žádosti o aktualizaci Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje ani neuvedla, že jde o veřejně prospěšnou stavbu. Pro navrhovatelem požadované znalecké posouzení veřejného zájmu nebyl podle odpůrce žádný prostor, když navíc znalci nepřisluší hodnotit otázky právní. Odpůrce dále citoval pasáže napadeného opatření obecné povahy, které se vyjadřují k veřejné prospěšnosti daného záměru.
7. K obavám navrhovatele ze znehodnocení jeho pozemků předmětným záměrem odpůrce uvedl, že tyto měly být prezentovány formou připomínky v procesu pořizování 3. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje, což se nestalo. Odpůrce se proto logicky nemohl vyjádřit ke střetu mezi veřejným zájmem na výstavbě plynovodu a soukromými zájmy navrhovatele. Pro dokreslení odpůrce doplnil, že plynovod bude veden pod zemí a prakticky v celé své délce kopíruje již realizovaný plynovod Gazela, tudíž nejsou předpokládány žádné významnější zásahy do životního prostředí, ani trvalé zábory zemědělského půdního fondu. Z hlediska ochrany vod se k návrhu předmětné aktualizace vyjádřil Krajský úřad Ústeckého kraje jakožto vodoprávní úřad s tím, že nemá připomínky. Odpůrce připomněl, že napadené opatření obecné povahy vymezuje koridor o šíři 600 m, nikoli konkrétní stavbu, jež bude řešena v navazujících řízeních.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

8. Osoba zúčastněná na řízení ve svém podání ze dne 17. 5. 2019 popsala proces přijetí napadeného opatření obecné povahy a dotčení na svých právech. K věci se konkrétně nevyjádřila.

Replika navrhovatele a upřesnění návrhu

9. V podání ze dne 10. 6. 2019 navrhovatel konstatoval, že koridor zasahuje do jeho vlastnických práv, neboť umožňuje na jeho pozemcích umístit a následně provést stavbu plynovodu, přičemž výstavba znamená podstatných zásah do orné půdy (promíchání vrstev, zhoršení kvality podorníčí, zmenšení mocnosti a kvality ornice), který na dlouhou dobu podstatně zhorší její bonitu. Podle navrhovatele funguje plynovod jako jedna velká drenážní stavba – z výše položených pozemků odvádí vodu, přivádí ji na níže položené pozemky, a tak způsobuje zamokření pozemků v údolích. Za zásah do svých práv navrhovatel považoval i omezení využití pozemků v ploše koridoru a následně v ochranném pásmu plynovodu.
10. Podle navrhovatele byly odpůrcovy argumenty, proč je stavba veřejně prospěšná, vytvořeny zpracovatelem na objednávku investora – soukromé obchodní společnosti a jedná se o lichá konstatování propagačního znění bez uvedení jejich jakékoli vazby na relevantní právní předpisy, strategické dokumenty nebo Politiku územního rozvoje České republiky (dále jen „Politika územního rozvoje“). Navrhovatel podotkl, že na celoevropské úrovni je takovým právním předpisem nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 347/2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, (dále jen „nařízení č. 347/2013“). V příloze I tohoto nařízení jsou uvedeny prioritní koridory v oblasti energetické infrastruktury, mezi nimiž se podle navrhovatele trasa plynovodu NORD-STREAM2, jehož součástí má být i plynovod NET4GAS, nenachází. Navrhovatel upozornil na skutečnost, že tento plynovod nepatří ani mezi projekty společného zájmu a nebyl vymezen ani v Politice územního rozvoje ve znění její aktualizace č. 1. Vzhledem k tomu, že plynovod NET4GAS zasahuje do území dvou krajů, musí být podle navrhovatele vymezen v Politice územního rozvoje, neboť ta je celorepublikovým strategickým dokumentem a podléhá posouzení vlivů na životní prostředí SEA. Navrhovatel k tomu dodal, že odkaz na § 36 odst. 1 větu druhou stavebního zákona není omluvou pro takový postup (myšleno zřejmě řešení záležitosti přesahující území kraje v zásadách územního rozvoje a nikoli v politice územního rozvoje, pozn. soudu), ale pouze výjimečnou možností, pro niž musí existovat výjimečný důvod.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Dále poznamenal, že plynovod Gazela navazující na tranzitní plynovod NORD STREAM, jehož linii plynovod NET4GAS kopíruje, byl v Politice územního rozvoje vymezen a popsán. Podle navrhovatele se odpůrce snaží vzbudit dojem, že plynovod NET4GAS je (alespoň) v souladu se Státní energetickou koncepcí (naposledy aktualizované dne 18. 5. 2015), která ovšem nezmiňuje potřebu zvyšování tranzitní kapacity pro přenos zemního plynu a navíc z Ruska, které je ve vztahu k České republice třetím státem a vůči němuž jsou v současnosti uplatňovány společné evropské sankce pro porušení mezinárodního práva anexí Krymu.

11. Navrhovatel zdůraznil, že potřeba realizace plynovodu NET4GAS nebo jeho prospěšnost pro Českou republiku nevyplývá ze žádného vládního ani krajského strategického dokumentu, ale jedná se o čistě soukromý a komerční zájem investora – osoby zúčastněné na řízení, jejímž jediným společníkem je společnost NET4GAS Holdings, s. r. o., vlastněná zahraničními společnostmi Allianz Infrastructure Czech HoldCo II S. à. r. l. a Borealis Novus Parent B. V., přičemž podle navrhovatele nelze vyloučit vlastnické propojení se společností Gazprom; členy dozorčí rady investora jsou pouze cizí státní příslušníci. Navrhovatel uvedl, že prohlášení investice soukromé obchodní společnosti s nepřehlednou vlastnickou strukturou za veřejně prospěšnou a ve veřejném zájmu je naopak v přímém rozporu s nimi a podkopává nezávislou pozici České republiky v oblasti plynárenství. Dodal, že se jedná pouze o tranzitní stavbu, která nebude zemním plynem zásobovat Českou republiku, a oproti ziskům z nedávno výrazně snížených poplatků za tranzit plynu stojí omezení vlastníků na tisících hektarů orné půdy, zásah do vodních zdrojů a toků, maloplošně chráněných území, území sítě NATURA 2000 a ploch a koridorů územního systému ekologické stability. Podle navrhovatele se těmito úvahami měl v odůvodnění napadeného opatření obecné povahy zabývat odpůrce, což však neučinil. Navrhovatel měl za to, že se nejedná o veřejně prospěšnou stavbu ani stavbu ve veřejném zájmu, a trval na tom, že stavba nebude mít pro Českou republiku, pro odpůrce ani pro obyvatele kraje žádný přínos, pouze vzroste zisk osoby zúčastněné na řízení. Podle navrhovatele proto není důvod, aby napadené opatření obecné povahy zasahovalo do jeho vlastnického práva. Doplnil, že pokud by stavba byla opravdu veřejně prospěšná, promítla by se její potřebnost nejprve v nadřazených strategických dokumentech. Navrhovatel uzavřel, že doplnění plynovodu NET4GAS do vymezení koridorů veřejně prospěšných staveb a jeho zakreslení ve výkresu veřejně prospěšných staveb a opatření v grafické části zásad územního rozvoje nebylo náležitě odůvodněno, tudíž je nepřezkoumatelné, a proto je napadené opatření obecné povahy nezákonné.
12. Podle navrhovatele byl proces přijímání napadeného opatření obecné povahy matoucí, neboť odpůrce již v roce 2017 zahájil proces 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje, která obsahovala i vymezení koridoru pro plynovod NET4GAS. K tomuto návrhu obdržel odpůrce velké množství připomínek, které se týkaly trasování tohoto plynovodu, jeho nepotřebnosti a neexistence veřejného zájmu. Odpůrce následně – podle navrhovatele pod tlakem těchto připomínek a námitek – plynovod NET4GAS z 2. aktualizace vypustil a narychlo před prázdninami 2018 zahájil proces 3. aktualizace, čímž mnoho připomínkových subjektů (jednotlivců i obcí) uvedl v omyl, neboť si myslely, že své připomínky k plynovodu NET4GAS již uplatnily, a neučinily tak znovu. Navrhovatel poznamenal, že informace o 2. aktualizaci Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje již nelze na webových stránkách odpůrce dohledat, a proto žádal, aby si soud od odpůrce opatřil také spis k této 2. aktualizaci. Načasováním zpracování 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje na období letních prázdnin 2018 se podle navrhovatele

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odpůrci podařilo velmi dobře utajit návrh před těmi, kteří by případně nebyli zmateni vzhledem k dříve ukončené 2. aktualizaci. Zkrácený režim pořizování opatření obecné povahy sice něco takového umožňuje, nicméně jej podle navrhovatele nelze považovat za dostatečný z důvodu ochrany vlastnického práva a lepší informovanosti všech dotčených subjektů o stavbě, kterou odpůrce prohlásil za veřejně prospěšnou a ve veřejném zájmu. Podotkl, že potřeba vyšší informovanosti nad rámec minimálního zákonného požadavku zde byla o to výraznější, aby byli jednotlivci i obce seznámeni s oním veřejným zájmem a byl jim vysvětlen přesah jeho přínosů nad negativy, která budou snášet vesměs pouze oni. Navrhovatel zopakoval, že investor měl zajistit, aby se o jeho investici dozvěděli všichni dotčení vlastníci, přičemž náležité jejich informování v místním tisku by mu nečinilo žádné velké potíže nebo neúměrné náklady. Jako příklad navrhovatel uvedl Krajské noviny, resp. Listy Ústeckého kraje, vydávané odpůrcem a placené z veřejných prostředků, v nichž ovšem není o zpracování napadeného opatření obecné povahy ani zmínka a záměr plynovodu NET4GAS v nich není popsán.

13. Vzhledem k argumentaci, jíž navrhovatel zpochybnil, že se jedná o veřejně prospěšnou stavbu, je podle něj nezákonný i zvolený zkrácený postup podle § 42a až § 42c stavebního zákona, neboť návrh aktualizace zásad územního rozvoje, který vyžaduje zpracování variant řešení, musí být projednán standardním postupem. Navrhovatel zdůraznil, že odpůrce nikde neprokázal, proč je zájem pouze na jedné navrhované variantě řešení plynovodu NET4GAS. V rámci zkráceného postupu přitom bylo vynecháno společné jednání o návrhu a připomínkách s dotčenými orgány a veškerá řízení k odstranění rozporů mezi dotčenými subjekty. Navrhovatel konstatoval, že zkrácený proces ve vazbě na § 42 odst. 6 stavebního zákona způsobil, že odpůrce mohl projednat napadené opatření obecné povahy v opravdu krátké době a navrhovatel se o něm vůbec nedozvěděl, a nemohl tak uplatnit své námitky. Podle navrhovatele došlo využitím zkráceného procesu ke zkrácení jeho procesních práv, neboť aktualizace nebyla řádně projednána a všem včetně navrhovatele bylo ztíženo uplatnění námitek. To pak mělo zpětně vliv na nezákonné prohlášení stavby (koridoru) za veřejně prospěšnou.
14. Navrhovatel dále namítal, že napadené opatření obecné povahy nebylo posouzeno v rámci procesu SEA, ale plynovod NET4GAS byl jako záměr předmětem posouzení EIA, v rámci kterého vůbec nebyla posouzena jiná než zvolená trasa koridoru. Podle navrhovatele tím, že napadené opatření obecné povahy neprošlo procesem SEA, nedošlo k posouzení možných variant trasování koridoru a ke komplexnímu posouzení vlivů variant na životní prostředí. Nikde se neobjevilo ani porovnání, jestli zájem na plynovodu NET4GAS (podle navrhovatele jen soukromý zisk investora) a vymezení zvoleného koridoru převažuje nad ostatními zájmy ochrany přírody a krajiny a jednotlivých složek životního prostředí, či nikoli. V rámci procesu EIA se řešila pouze samotná stavba bez otázky jejího trasování v jiném koridoru, který by nemusel zasahovat navrhovatelovy pozemky. Další nezákonnost spatřoval navrhovatel v tom, že v rámci procesu pořizování napadeného opatření obecné povahy nebyly zkoumány varianty vedení koridoru plynovodu NET4GAS. Shrnul, že vzhledem k tomu, že koridor není uveden v žádném evropském ani celostátním strategickém dokumentu a jeho trasování není dostatečně podloženo ani posouzeno, je napadené opatření obecné povahy ve vztahu k vybrané variantě koridoru nepřezkoumatelné pro chybějící odůvodnění.

Ústní jednání soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

15. Při jednání soudu konaném dne 12. 6. 2019 právní zástupce navrhovatele trval na tom, že odpůrce náležitě nezdůvodnil veřejnou prospěšnost stavby plynovodu, neboť odůvodnění se shoduje s prohlášeními osoby zúčastněné na řízení majícími reklamní charakter a chybí náležité odůvodnění strategického významu zamýšleného plynovodu. Doplnil, že otázka veřejné prospěšnosti stavby nebyla náležitě posouzena ze strany kompetentních orgánů, a zdůraznil, že vymezení koridorů jako veřejně prospěšných nelze paušalizovat. Podle právního zástupce navrhovatele ze stanoviska Ministerstva životního prostředí ze dne 21. 5. 2018 vyplývá, že při pořizování 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje není zapotřebí vyhodnocovat záměr plynovodu z hlediska SEA, neboť to má být učiněno v rámci zpracování 2. aktualizace. Za závažnou vadu označil právní zástupce navrhovatele to, že zamýšlený plynovod má být realizován bez řádného posouzení vlivu na životní prostředí. Podle právního zástupce navrhovatele § 101b s. ř. s. zakazuje toliko rozšiřovat návrh na zrušení opatření obecné povahy, avšak navrhovatel pouze doplnil své námitky. Konstatoval, že petit byl v replice a doplnění návrhu formulován jednoznačně. Právní zástupce navrhovatele se pozastavil nad tím, proč z internetových stránek Krajského úřadu Ústeckého kraje byly staženy informace o probíhající 2. aktualizaci Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje. Zdůraznil, že připomínky, které byly vzneseny v rámci 2. aktualizace, měl odpůrce vypořádat v rámci 3. aktualizace, popřípadě mě vyrozumět připomínkující osoby o probíhající 3. aktualizaci a nutnosti vznést připomínky opakovaně. Podle právního zástupce navrhovatele dosud neukončené řízení o 2. aktualizaci Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje představovalo překážku pro vedení řízení o 3. aktualizaci. Dále podotkl, že odpůrce zvolil nevhodný termín zveřejnění informace o zahájení řízení o 3. aktualizaci Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje, a proto měl o této skutečnosti vyrozumět dotčené subjekty např. i prostřednictvím tisku. Vysvětlil, že navrhovatel byl v rámci předmětného řízení nečinný jen proto, že o tomto řízení nevěděl. Namítal, že podmínky pro vedení zkráceného řízení nebyly splněny z hlediska invariantnosti řešení, neboť měly být zkoumány varianty vedení zamýšleného plynovodu z hlediska drenážních poměrů na dotčených pozemcích. Na podporu tohoto tvrzení předložil letecký snímek lokality v katastrálním území Sýrovice z roku 2015 z portálu mapy.cz zachycující pole s místem, kde došlo k úhynu zemědělské vegetace v důsledku zamokření po realizaci plynovodu Gazela v roce 2012. Právní zástupce navrhovatele dále podotkl, že s navrhovatelem bylo zahájeno v důsledku realizace plynovodu Gazela v roce 2012 vyvlastňovací řízení, kdy došlo i k blokaci jeho pozemků.
16. Pověřený pracovník odpůrce při tomto jednání uvedl, že navrhovatel původně podal dosti stručný návrh, který obsahoval v podstatě jen tři okruhy námitek, a to jednak ohledně veřejné prospěšnosti stavby plynovodu, jednak ohledně nemožnosti vyjádřit se k záměru osoby zúčastněné na řízení v procesu přijímání 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje a konečně ohledně znehodnocení pozemků navrhovatele zamýšleným plynovodem. Pověřený pracovník odpůrce podotkl, že navrhovatel v replice a upřesnění návrhu nepřipustně a v rozporu s § 101b s. ř. s. vznesl nové námitky, které by soud měl odmítnout pro jejich opožděnost. Jednalo se o namítanou nepřezkoumatelnost napadeného opatření obecné povahy, údajně matoucí proces přijímání 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje, tvrzenou nezákonnost zkráceného postupu podle stavebního zákona i námitku neposouzení záměru v režimu SEA. Pověřený pracovník odpůrce odkázal na písemné vyjádření k návrhu a dodal, že odpůrce při přijímání 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje postupoval v souladu se zákonem, zatímco navrhovatel byl při tomto procesu zcela pasivní. Pověřený pracovník odpůrce nesouhlasil s názorem navrhovatele, že by zamýšlený plynovod neměl být veřejně prospěšnou stavbou. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Kategoricky odmítl údajnou spojitost odpůrce s osobou zúčastněnou na řízení, k čemuž podotkl, že odpůrce nebyl povinen řešit personální strukturu této osoby. Podle pověřeného pracovníka odpůrce byla i na úrovni vlády konstatována potřeba prověřit možnost zařazení této stavby do Politiky územního rozvoje. Dále podotkl, že osoba zúčastněná na řízení měla postavení tzv. oprávněného investora, jak o něm pojednává stavební zákon. Nesouhlasil s námitkou nepřezkoumatelnosti rozporovaného opatření obecné povahy a konstatoval, že zkrácený postup byl v souladu se stavebním zákonem, neboť nebylo vyžadováno vypracování variantního řešení. Vysvětlil, že návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje obsahoval požadavek na vyhodnocení vlivu koridoru na životní prostředí a připomínky uplatněné některými subjekty byly ze strany odpůrce vypořádány. Doplnil, že proces přijímání 2. aktualizace je stále v běhu, jeho dokončení se odhaduje na rok 2020. Z tohoto důvodu osoba zúčastněná na řízení podle pověřeného pracovníka odpůrce zcela v souladu se stavebním zákonem požádala o provedení 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje jen k zamýšlenému plynovodu. Podotkl, že v rámci 3. aktualizace nebylo zapotřebí posuzovat záměr v režimu SEA, a to i s poukazem na stanoviska Ministerstva životního prostředí a Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí. Pověřený pracovník odpůrce poznamenal, že nerozumí petitu požadujícímu zrušení určitých částí opatření obecné povahy, ačkoliv to podle něj pojednává toliko o jednom záměru. Trval na tom, že odpůrce postupoval při přijímání rozporovaného opatření obecné povahy v souladu se zákonem, a dodal, že jiné údajně dotčené osoby, jichž se navrhovatel dovolával, obdobný návrh nepodaly. Závěrem zmínil, že případné potenciální ohrožení vlastnických práv má navrhovatel možnost řešit v navazujících řízeních.

17. Právní zástupce osoby zúčastněné na řízení se při jednání soudu zcela ztotožnil se stanoviskem odpůrce, a to včetně výhrad vůči opožděně uplatněným námitkám. K věci uvedl, že ze zákona jednoznačně vyplývá, že veřejná plynárenská soustava je ve veřejném zájmu. Dále zmínil, že i Státní energetická koncepce výslovně hovoří o udržení tranzitní role České republiky a jejím zájmu na posílení přeshraničního plynárenského propojení. Podotkl, že ve stanovisku Ministerstva životního prostředí ze dne 21. 5. 2018 je výslovně uvedeno, že u 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje není zapotřebí záměr hodnotit z hlediska jeho vlivu na životní prostředí, čili z pohledu SEA. Právní zástupce osoby zúčastněné na řízení poznamenal, že navrhovatel nebyl v souvislosti s realizací plynovodu Gazela v roce 2012 vyvlastněn. Konstatoval, že bylo provedeno náležité hydrogeologické zkoumání dopadů zamýšleného plynovodu na okolí, přičemž výsledky tohoto zkoumání budou brány v potaz v navazujících řízeních. Dále podotkl, že osoba zúčastněná na řízení nemá zájem na vyvlastňování dotčených subjektů, tuto možnost bere až jako krajní a preferuje výhodné finanční kompenzace pro dotčené subjekty.
18. Navrhovatel při tomtéž jednání uvedl, že on a jeho rodina jsou již od revoluce v roce 1989 soukromými zemědělci na dotčených pozemcích, přičemž zamýšlený plynovod v celkové délce 150 km zasahuje jejich pozemky v nezanedbatelné délce 2 km. Navrhovatel poznamenal, že nerozumí výhradám odpůrce a osoby zúčastněné na řízení vůči opožděnosti některých jím uplatňovaných námitek. Proces přijímání 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje byl podle navrhovatele pro dotčené subjekty matoucí, všichni vycházeli z toho, že jejich připomínky budou zohledněny tak, jak je vznesli v rámci 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje. Zdůraznil, že by se soud měl náležitě věnovat otázce veřejné prospěšnosti zamýšleného plynovodu, která má

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

návaznost na následnou možnost vyvlastnění dotčených pozemků. Dodal, že dotčené pozemky navrhovatelovy rodiny jsou přitom nejbonitnější a v důsledku zamýšleného plynovodu je nebude možné optimálně zemědělsky využívat. Podle navrhovatele byl proces přijímání 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje nestandardně velmi rychlý, což navrhovatele ve výsledku poškodilo. Uzavřel, že odpůrce jen slepě kopíroval záměr osoby zúčastněné na řízení, přičemž navrhovateli dosud není známo, kdo vlastně reálně stojí za touto investující osobou, respektive za osobou, která jej bude vyvlastňovat.

Spisová dokumentace

19. Z obsahu spisové dokumentace soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o návrhu. Dne 25. 4. 2018 oprávněný investor (osoba zúčastněná na řízení) navrhl, aby byla pořízena dílčí aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje spočívající v zanesení koridoru pro umístění záměru „*VTL plynovod DN1400 Hranice ČR/SRN – Přimda*“, a to zkráceným postupem podle § 42a stavebního zákona. Dne 22. 5. 2018 doložila osoba zúčastněná na řízení stanovisko Ministerstva životního prostředí ze dne 21. 5. 2018, č. j. MZP/2018/710/1532, podle kterého navrhovanou mimořádnou aktualizaci Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje není nutné posuzovat z hlediska jejích vlivů na životní prostředí.
20. Dne 25. 6. 2018 rozhodlo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 018/13Z/2018 o pořízení aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje zkráceným postupem a o jejím obsahu, přičemž pořízení této aktualizace podmínilo úhradou nákladů podle § 42a odst. 6 a § 42a odst. 2 písm. f) stavebního zákona ze strany osoby zúčastněné na řízení.
21. Veřejnou vyhláškou ze dne 10. 8. 2018 krajský úřad oznámil zahájení řízení o návrhu 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje, popsal předmět návrhu a sdělil, že ode dne vyvěšení veřejné vyhlášky bude vystaven k veřejnému nahlédnutí v elektronické podobě na webových stránkách odpůrce a v listinné podobě na krajském úřadu v kanceláři č. 533. Krajský úřad současně v předmětné veřejné vyhlášce oznámil, že dne 20. 9. 2018 v 10:00 hodin se v zasedací místnosti krajského úřadu č. 208A uskuteční veřejné projednání, přičemž ve lhůtě do 27. 9. 2018 mohou označené subjekty podat námítky a každý může podat připomínky k návrhu s tím, že k později uplatněným námítkám a připomínkám se nepřihlíží. Tato veřejná vyhláška byla vyvěšena na úřední desce odpůrce dne 9. 8. 2018 a svěřena dne 26. 8. 2018; v období od 9. 8. 2018 do 25. 8. 2018 byla zveřejněna také na elektronické úřední desce odpůrce. Současně byla předmětná veřejná vyhláška uveřejněna na úředních deskách dotčených obecních úřadů včetně Městského úřadu Podbořany (v jehož obvodu se nachází pozemky navrhovatele), na jehož úřední desce byla vyvěšena dne 13. 8. 2018 a z ní sejmuta dne 29. 8. 2018.
22. Dne 20. 9. 2018 se uskutečnilo veřejné projednání návrhu 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje, kterého se navrhovatel nezúčastnil. Odpůrce shromáždil stanoviska dotčených orgánů, včetně stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 1. 11. 2018, č. j. MMR 45077/2018-81-1. Ve stanovené lhůtě pro podání námitek a připomínek uplatnila námítky pouze obec Blatno, odpůrce dále obdržel připomínky od osmi subjektů. Navrhovatel připomínky nepodal.
23. Na zasedání Zastupitelstva Ústeckého kraje konaném dne 28. 1. 2019 bylo přijato usnesení č. 008/17Z/2019, jímž zastupitelstvo potvrdilo, že ve smyslu § 41 odst. 2 stavebního zákona ověřilo soulad 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje s Politikou

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

územního rozvoje ve znění její aktualizace č. 1, se stanovisky dotčených orgánů a se stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj, v souladu s § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodlo o námitce a v souladu s § 171 až 174 správního řádu vydalo 3. aktualizaci Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje formou opatření obecné povahy.

Posouzení věci soudem

24. Napadené opatření obecné povahy soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé sedmého dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu, přičemž obsahuje-li návrh předepsané náležitosti, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného opatření obecné povahy podle § 101b odst. 4 ve spojení s § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
25. Soud může shledat, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je důvodný, pokud opatření obecné povahy nebo jeho část jsou v rozporu se zákonem, nebo pokud ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo pokud opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem (viz § 101d odst. 2 s. ř. s.), avšak pouze v případě, je-li to navrhovatelem ve lhůtě pro podání návrhu stanovené v § 101b odst. 1 s. ř. s. namítáno.
26. Mezi účastníky řízení nebylo sporu o tom, že navrhovatel je k podání předmětného návrhu aktivně legitimován, neboť je vlastníkem pozemků parc. č. „X“, „X“, „X“, „X“ a „X“ v katastrálním území „X“, obec „X“, jichž se napadené opatření obecné povahy týká.
27. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předložené spisové dokumentace a po provedeném jednání dospěl k závěru, že návrh není důvodný.
28. Před vlastním vypořádáním jednotlivých návrhových bodů považuje soud za potřebné připomenout, že soudní řízení ve správním soudnictví je ovládáno zásadou koncentrace, jež nachází svůj odraz v § 101b odst. 2 druhé větě s. ř. s., podle které obsahuje-li návrh návrhové body, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Projednání později uplatněných návrhových bodů by znamenalo nepřípustné porušení principu koncentrace řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2012, č. j. 6 AOs 2/2012-27, nebo ze dne 23. 4. 2015, č. j. 10 As 96/2014-62, oba dostupné na www.nssoud.cz). Z těchto důvodů soud nemohl přihlížet k těm návrhovým bodům, které navrhovatel nově vznesl v replice a upřesnění návrhu ze dne 10. 6. 2019, resp. při jednání dne 12. 6. 2019, neboť § 101b odst. 2 věty druhá s. ř. s. rozšíření po formální stránce perfektního návrhu o další návrhové body nepřipouští. V dalším odstavci tohoto rozsudku uvedené námitky navrhovatele vyhodnotil soud jako samostatné návrhové body, které představují nepřípustné rozšíření návrhu, nikoli pouhé doplnění námitek.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

29. Soud se proto nemohl zabývat opožděně uplatněnými návrhovými body týkajícími se vztahu napadeného opatření obecné povahy a 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (údajně matoucí proces přijímání napadeného opatření obecné povahy, tvrzená nutnost vypořádat v rámci 3. aktualizace i námitky vznesené v rámci 2. aktualizace, namítaná litispendence), ani návrhovým bodem poukazujícím na nestandardní rychlost a načasování přijetí napadeného opatření obecné povahy, což údajně umožnilo jeho „utajení“. Stejně tak soud nemohl přihlížet k opožděnému návrhovému bodu napadajícímu nezákonnost zkráceného postupu podle § 42a až § 42c stavebního zákona včetně z toho dovozovaného zkrácení procesních práv navrhovatele a ztížení uplatnění námitek (patrně myšleno připomínek, pozn. soudu), ani k návrhovému bodu namítajícímu absenci variant řešení a procesu SEA (neprovedení řádného posouzení vlivu na životní prostředí) včetně z toho dovozované nepřezkoumatelnosti napadeného opatření obecné povahy. K tomu soud na okraj dodává, že opožděně namítaná nepřezkoumatelnost napadeného opatření obecné povahy pro nedostatek důvodů, pokud jde o vybranou variantu trasy koridoru, nepředstavuje takovou vadu, která by soudu bránila v přezkoumání napadeného opatření obecné povahy v rozsahu návrhových bodů, a k níž by proto soud musel přihlížet z úřední povinnosti. Vedle toho soud *obiter dictum* doplňuje, že invariantnost řešení pokládá za logickou, neboť koridor plánovaného vysokotlakého plynovodu kopíruje stávající plynovod Gazela. Soud se rovněž nemohl zabývat opožděným návrhovým bodem, že předmětný plynovod (navrhovatelem nazývaný plynovod NET4GAS) je pouze tranzitní stavbou, která nebude zemním plynem zásobovat Českou republiku, ani návrhovým bodem, že oproti ziskům z nedávno výrazně snížených poplatků za tranzit plynu stojí omezení vlastníků na tisících hektarů orné půdy, zásah do vodních zdrojů a toků, maloplošně chráněných území, území sítě NATURA 2000 a ploch a koridorů územního systému ekologické stability, ani návrhovým bodem, že se těmito úvahami měl v odůvodnění napadeného opatření obecné povahy zabývat odpůrce, což však neučinil. Stejně tak soud nemohl přihlížet k opožděně uplatněnému návrhovému bodu, že stavba nebude mít pro Českou republiku, pro odpůrce ani pro obyvatele kraje žádný přínos, pouze vzroste zisk osoby zúčastněné na řízení. Dále soud nemohl přihlížet k opožděnému návrhovému bodu, že otázka veřejné prospěšnosti stavby nebyla náležitě posouzena ze strany kompetentních orgánů a že vymezení koridorů jako veřejně prospěšných nelze paušalizovat.
30. Z včasných návrhových bodů se soud nejprve zaměřil na námitky zpochybňující procesní postup odpůrce při přijímání napadeného opatření obecné povahy. Navrhovatel především namítal nedostatečné uveřejňování informací, které podle něj bránilo občanům vyjádřit se k dotčenému záměru formou připomínek. Soud připomíná, že v projednávané věci jde o aktualizaci zásad územního rozvoje pořizovanou na návrh oprávněného investora (konkrétně osoby zúčastněné na řízení), a proto odpůrce aplikoval § 42a a § 42b stavebního zákona, které upravují tzv. zkrácený postup pořizování aktualizace zásad územního rozvoje. Tyto skutečnosti navrhovatel nijak nerozporoval.
31. Podle § 42b odst. 2 stavebního zákona platí, že *„[n]ávrh aktualizace zásad územního rozvoje, vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, a oznámení o konání veřejného projednání krajský úřad doručí veřejnou vyhláškou. Dále se postupuje obdobně podle § 39 odst. 1 vět druhé a třetí.“* Podle odstavce 4 věty druhé téhož ustanovení se pro uplatňování námitek a připomínek použije obdobně § 39 odst. 2 a 3 stavebního zákona.
32. Z § 39 odst. 1 věty druhé a třetí stavebního zákona vyplývá, že *„[v]eřejné projednání návrhu a vyhodnocení se koná nejdříve 15 dnů ode dne doručení. K veřejnému projednání krajský úřad Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.“*

přizve jednotlivě ministerstvo, dotčené orgány, újezdni úřady dotčených vojenských újezdů, obce v řešeném území a obce sousedící s tímto územím (dále jen „dotčené obce“) a sousední kraje, a to nejméně 30 dnů předem.“ Podle odstavce 2 téhož ustanovení platí, že „[d]otčené obce, oprávněný investor a zástupce veřejnosti mohou podat námitky proti návrhu zásad územního rozvoje. Námitky s odůvodněním a vymezením dotčeného území lze uplatnit do 7 dnů ode dne veřejného projednání. ... Ve stejné lhůtě může každý uplatnit připomínky k návrhu a vyhodnocení. K později uplatněným námitkám, stanoviskům a připomínkám se nepřihlíží. Dotčené obce, oprávněný investor a zástupce veřejnosti musí být na tuto skutečnost upozorněni.“

33. Z citovaných ustanovení jednoznačně vyplývá, že jak samotný návrh aktualizace zásad územního rozvoje, tak i oznámení o konání veřejného projednání se doručují veřejnou vyhláškou, přičemž navrhovatel zjevně nespadá do okruhu subjektů, které jsou vyjmenovány v § 39 odst. 1 stavebního zákona a jež by měl odpůrce k veřejnému projednání přizvat jednotlivě. Stejně tak navrhovatel evidentně nepatří mezi subjekty, jež by měl odpůrce podle § 39 odst. 2 poslední věty stavebního zákona upozornit na lhůtu pro podání námitek, stanovisek či připomínek a její propadný charakter, neboť navrhovatel není ani dotčenou obcí, ani oprávněným investorem, ani zástupcem veřejnosti. Z citovaných ustanovení proto jednoznačně vyplývá, že odpůrce nebyl povinen doručovat navrhovateli návrh aktualizace zásad územního rozvoje či oznámení o konání veřejného projednání (včetně poučení o možnosti uplatnění připomínek, lhůtě k tomu určené a jejím propadném charakteru) jakýmkoli jiným způsobem než právě veřejnou vyhláškou.
34. Podle § 25 odst. 2 správního řádu přitom platí, že „[d]oručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.“
35. Vzhledem k rozsahu návrhu aktualizace zásad územního rozvoje, který současně obsahoval též výkresy, však nebylo povinností odpůrce tento dokument vyvěsit na „fyzické“ úřední desce celý; postačilo, pokud vyvěsil oznámení o tom, že byl návrh aktualizace zásad územního rozvoje vyhotoven a kde a kdy je možné do něj nahlédnout, resp. seznámit se s ním v souladu s § 20 odst. 1 stavebního zákona (k tomu srov. Potěšil, L., Roztočil, A., Hrušová, K., Lachmann, M.: *Stavební zákon - online komentář*. 4. aktualizace. Praha: C. H. Beck, 4/2015 – komentář k § 20). Popsané omezení se však v žádném případě nevztahuje na elektronickou úřední desku (tj. zveřejnění písemnosti způsobem umožňujícím dálkový přístup), neboť rozsah ani charakter návrhu aktualizace zásad územního rozvoje nijak nebrání tomu, aby byl tento dokument na elektronické úřední desce zveřejněn celý.
36. Z obsahu odpůrcem předložené spisové dokumentace vyplynulo, že návrh 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje byl od 9. 8. 2018 do 25. 8. 2018 zveřejněn na elektronické úřední desce odpůrce společně s veřejnou vyhláškou oznamující zpřístupnění tohoto návrhu k veřejnému nahlédnutí na krajském úřadu a zároveň oznamující termín veřejného projednání předmětného návrhu dne 20. 9. 2018 v 10:00 hodin v zasedací místnosti krajského úřadu č. 208A. Předmětná veřejná vyhláška byla současně od 9. 8. 2018 do 26. 8. 2018 vyvěšena na „fyzické“ úřední desce odpůrce, jak vyplývá z údajů „vyvěšeno dne“ a „sejmuto dne“ uvedených na zmíněné vyhlášce. V souladu s § 25 odst. 3 správního řádu byla předmětná veřejná vyhláška vyvěšena rovněž na úředních deskách jednotlivých

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

obecních úřadů, a to včetně Městského úřadu Podbořany, kde byla vyvěšena od 13. 8. 2018 do 29. 8. 2018.

37. Vycházejí z obsahu spisové dokumentace, která nebyla navrhovatelem nijak zpochybněna, soud konstatuje, že odpůrce postupoval při uveřejňování návrhu 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje plně v souladu s příslušnými ustanoveními stavebního zákona i správního řádu, přičemž navrhovateli byly návrh aktualizace zásad územního rozvoje a oznámení o konání veřejného projednání řádně doručeny veřejnou vyhláškou. Soud zdůrazňuje, že odpůrce neměl povinnost doručovat předmětné písemnosti navrhovateli jakýmkoli jiným způsobem, a proto ani v souvislosti s jejich doručováním, resp. s informováním o návrhu 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje, nebyl navrhovatel nijak zkrácen na svých právech. Z tohoto důvodu je pak zcela lichá i související námitka navrhovatele, že tím odpůrce upřednostnil privátní zájem investora (osoby zúčastněné na řízení) před zájmy vlastníků dotčených pozemků. K tomu soud dodává, že navrhovateli v tomto soudním řízení nepřísluší hájit práva či zájmy nikoho jiného než výhradně svá práva a své zájmy, tudíž není podstatné, zda došlo při doručování veřejnou vyhláškou nebo kdykoli jindy při přijímání napadeného opatření obecné povahy k porušení práv jiných osob (slovy navrhovatele běžných občanů). Soud uzavírá, že s ohledem na řádné doručení návrhu 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje a oznámení o konání veřejného projednání navrhovateli nic nebránilo v tom, aby se seznámil s tímto návrhem a do sedmi dnů od konání veřejného projednání podal k tomuto návrhu své připomínky. Skutečnost, že navrhovatel nesledoval úřední desku odpůrce (fyzickou či elektronickou) ani úřední desku Městského úřadu Podbořany, jde výhradně k jeho tíži, neboť odpůrce svým povinností při doručování písemností v řízení o vydání napadeného opatření obecné povahy dostál.
38. K požadavku navrhovatele, aby osoba zúčastněná na řízení měla uloženo např. v trase zvažovaného plynovodu v dotčených obcích informovat vlastníky na veřejných projednáních či ve sdělovacích prostředcích formou placené reklamy zveřejňovat svůj podnikatelský záměr, soud podotýká, že nic takového z platné právní úpravy nevyplývá. Stavební zákon oprávněnému investorovi (osobě zúčastněné na řízení) neukládá povinnost tímto způsobem informovat vlastníky pozemků či zveřejňovat své záměry a zároveň nedává ani odpůrci žádnou kompetenci k tomu, aby v tomto ohledu cokoli oprávněnému investorovi nařizoval. Ani navrhovatelem zdůrazňovaná potřeba vyšší informovanosti pak podle názoru soudu nemůže vést k tomu, aby byly osobě zúčastněné na řízení či odpůrci ukládány jakékoli povinnosti nad rámec platné právní úpravy, a to včetně namítaného uveřejnění záměru v novinách vydávaných odpůrcem. Soud dodává, že postup osoby zúčastněné na řízení při výstavbě plynovodu Gazela je pro projednávanou věc zcela irelevantní.
39. Ve vztahu k dalším námitkám navrhovatele soud připomíná, že podstatným účelem územního plánování je koordinace veřejných i soukromých záměrů změn v území, výstavby a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území (§ 18 odst. 3 stavebního zákona). Při koordinaci zájmů v území dochází z povahy věci ke střetům mezi zájmy jednotlivých soukromých subjektů i ke střetům jejich zájmů s veřejnými záměry v území. Výsledkem těchto střetů nutně musí být stav, kdy přijatý územní plán bezesbýtku neuspokojí představy každého. Jde však vždy o míru přiměřenosti takového omezení vzhledem ke konkrétním podmínkám v území. Právě proto, aby mohla být zachována tato přiměřenost zásahů do jednotlivých zájmů, je upraven proces přijímání územního plánu tak, aby dotčené osoby mohly v průběhu jeho přijímání uplatnit svá stanoviska (srov. rozsudek Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 7. 2010, č. j. 8 Ao 3/2010-194, dostupný na www.nssoud.cz). V procesu územního plánování tak dochází k vážení řady zájmů soukromých i veřejných, a výsledkem pak musí být rozhodnutí o upřednostnění některých zájmů před jinými při zachování právem předvídané proporcionality a ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy. Obecné rozhodnutí o distribuci zátěže v rámci určitého území při zachování výše zmíněných zásad je politickou diskrecí konkrétního zastupitelského orgánu územní samosprávy a vyjadřuje realizaci práva na samosprávu konkrétního územního celku. Nepřiměřené zásahy soudní moci do konkrétních odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy by byly porušením ústavních zásad o dělbě moci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010-103, publ. pod č. 2552/2012 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz).

40. Nejvyšší správní soud poukázal ve své předchozí judikatuře i na to, že se při hodnocení zákonnosti územně plánovací dokumentace řídí zásadou zdrženlivosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, publ. pod č. 1462/2008 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz). Ve shodě s tím zdejší soud upozorňuje na to, že stanovit funkční využití území a jeho rozvoj při splnění všech cílů a zásad územního plánování je činností, do které soudy rozhodující ve správním soudnictví mohou zasahovat pouze minimálně. Přísluší jim přezkoumávat, zda územně plánovací dokument přijal pravomocí nadaný a kompetentní orgán a zda přitom postupoval zákonem předepsaným způsobem (blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2006, č. j. 1 Ao 1/2006-74, publ. pod č. 968/2006 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz).
41. Soudy rozhodující ve správním soudnictví jsou také bezpochyby povoleny k ochraně vlastnického práva, k jehož změně či omezení dochází i přijetím zásad územního rozvoje či jejich aktualizace. Nejvyšší správní soud opakovaně konstatoval, že soudy rozhodující ve správním soudnictví mají zabránit prvku libovůle při přijímání územního plánu (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, publ. pod č. 1910/2009 Sb. NSS; rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 10. 2013, č. j. 8 Ao 1/2011-257, nebo ze dne 16. 6. 2011, č. j. 4 Ao 3/2011-103, publ. pod č. 2396/2011 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud však ve své judikatuře zároveň dospěl k závěru, že „[p]okud dotčení vlastníci pozemků nevyužili „upraveného a posouzeného návrhu územního plánu“ k uplatnění plnohodnotné námitky (§ 52 odst. 2 a 3 stavebního zákona) o nepřiměřenosti zásahu do svého vlastnického práva, potažmo práva na podnikání, nemohou se úspěšně domáhat toho, aby soud tento zásah přezkoumal tzv. v první linii“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2019, č. j. 5 As 257/2016-49, dostupný na www.nssoud.cz). Podobně v rozsudku ze dne 6. 11. 2014, č. j. 7 As 186/2014-49, dostupném na www.nssoud.cz, Nejvyššího správního soudu vyslovil, že „[p]asivita navrhovatele v procesu přípravy opatření obecné povahy (zde především nevyužití možnosti podat námitky podle § 52 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006) může mít vliv na jeho věcnou legitimaci v řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části podle § 101a a násl. s. ř. s. Navrhovatel je přitom nutno přičítat i procesní pasivitu jeho právního předchůdce.“ Citované závěry, byť se týkají územních plánů, lze podle názoru zdejšího soudu bez dalšího vztáhnout i na zásady územního rozvoje, které představují toliko hierarchicky vyšší úroveň územně plánovací dokumentace, a také na jejich změny či aktualizace.
42. Zdejší soud zdůrazňuje, že zkoumat proporcionalitu řešení zakotveného v příslušné územně plánovací dokumentaci (zde 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje) může soud pouze v případě, že se k ní již vyjádřil pořizovatel v procesu tvorby předmětného územně plánovacího dokumentu na základě podané námítky či připomínky. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu není možné po soudu rozhodujícím ve správním soudnictví požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu a ochrany vlastnictví navrhovatelů, aniž by tuto úvahu před ním provedl příslušný správní orgán. Pasivita v průběhu pořizování opatření obecné povahy (procesně) nebrání podat návrh na jeho zrušení, tj. nemůže být důvodem nepřipustnosti návrhu, má však v zásadě rozhodující vliv na (věcný) výsledek řízení o návrhu, a to právě takový, že jejich návrh musí být zamítnut, je-li napadána toliko proporcionalita opatření (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011-43, nebo ze dne 26. 10. 2016, č. j. 10 As 183/2016-35, a usnesení rozšířeného senátu téhož soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, publ. pod č. 2215/2011 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz).

43. Lze tedy shrnout, že pokud navrhovatel nevznesl žádné připomínky k návrhu 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje, a odpůrce na ně proto nemohl adekvátně reagovat a vysvětlit, proč je důraz kladen právě na onen či jiný zájem, nemůže se soud příslušnými návrhovými body zpochybňujícími proporcionalitu přijatého řešení blíže zabývat a vycházeje z citované judikatury hodnotí tyto námitky bez dalšího jako nedůvodné. Jde především o argumentaci navrhovatele ohledně údajných organizačních a ekonomických dopadů na zemědělce, snížení bonity půdy v důsledku stavby plynovodu, omezení využití pozemků v důsledku ochranného pásma plynovodu a o navrhovatelem očekávané narůstání škod a znehodnocení pozemků v jeho vlastnictví. Všechny tyto argumenty mohl navrhovatel uplatnit formou připomínky, a poskytnout tak odpůrci možnost na ně reagovat (a to v krajním případě i změnou trasy koridoru mimo pozemky navrhovatele, byť toto není pravděpodobné). To ovšem navrhovatel neučinil, a proto nyní soud nemá k dispozici žádné s tím související úvahy odpůrce, jejichž přiměřenost (proporcionalitu) by mohl přezkoumávat.
44. Dále se soud zabýval námitkou navrhovatele týkající se veřejné prospěšnosti stavby plynovodu. Ve shodě s odpůrcem soud poukazuje na § 3 odst. 2 energetického zákona, podle kterého se přeprava plynu, jeho distribuce i uskladňování uskutečňují ve veřejném zájmu, přičemž pro provádění staveb sloužících k těmto účelům lze dokonce vlastnické právo ke stavbě, pozemku nebo zařízení vyvlastnit. Distribuční soustava tvořená mimo jiné souborem vysokotlakých, středotlakých a nízkotlakých plynovodů je podle § 2 odst. 2 písm. b) bodu 1 energetického zákona zřizována a provozována ve veřejném zájmu; totéž podle bodu 14 předmětného ustanovení platí i pro přepravní soustavu tvořenou mimo jiné souborem vysokotlakých plynovodů. Soud tedy zastává názor, že veřejná prospěšnost vysokotlakého plynovodu a veřejný zájem na jeho vybudování vyplývají přímo z energetického zákona, a proto je ve veřejném zájmu i to, aby byl v 3. aktualizaci Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje vymezen koridor pro umístění záměru „*VTL plynovod DN1400 Hranice ČR/SRN – Přimda*“. Soud dodává, že z pohledu možného vyvlastnění není podstatné, zda byl předmětný plynovod označen za veřejně prospěšnou stavbu v napadeném opatření obecné povahy, neboť pro případné vyvlastnění postačí to, že je stavbou ve veřejném zájmu přímo ze zákona.
45. Odpůrce navíc otázku veřejné prospěšnosti předmětného záměru, resp. veřejného zájmu na zahrnutí do Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje prostřednictvím jejich aktualizace, řešil na několika místech napadeného opatření obecné povahy a své závěry řádně zdůvodnil. V odůvodnění samotného opatření obecné povahy (část XI) odpůrce poukázal na to, že hlavním cílem plynovodu je zajištění bezpečnosti energetických dodávek zemního plynu v Evropě, upozornil na to, že mezi hlavní cíle Státní energetické koncepce České Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

republiky patří udržení tranzitní role České republiky a posílení přeshraničního propojení plynárenské soustavy v severojižním směru, a zdůraznil potřebu zvýšení kapacity pro potřeby dodávek plynu do České republiky. Odpůrce dále zmínil posílení pozice regionu jakožto klíčové křižovatky evropského plynárenství, posílení spolehlivosti, flexibility a diverzifikace dodávek plynu. Obdobné závěry zopakoval odpůrce i v odůvodnění textové části opatření obecné povahy např. na stranách 13, 15 až 17, 20 a 81 až 82. Za situace, kdy navrhovatel byl v procesu přijímání napadeného opatření obecné povahy zcela pasivní a nepřednesl své argumenty zpochybňující uvedené závěry odpůrce, považuje soud toto odůvodnění existence veřejného zájmu (veřejné prospěšnosti stavby) za dostatečné, tudíž bylo podle názoru soudu dostatečně odůvodněno i doplnění předmětného plynovodu do vymezení koridorů veřejně prospěšných staveb a jeho zakreslení ve výkresu veřejně prospěšných staveb a opatření v grafické části zásad územního rozvoje. Napadené opatření obecné povahy je proto i z tohoto hlediska přezkoumatelné.

46. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud rovněž nemohl přisvědčit názoru navrhovatele, že odpůrce (či Zastupitelstvo Ústeckého kraje) bez dalšího přijal tvrzení osoby zúčastněné na řízení o veřejné prospěšnosti předmětné stavby. Veřejná prospěšnost záměru vysokotlakého plynovodu totiž vyplývá jednak přímo z energetického zákona a jednak ze zmíněných částí odůvodnění napadeného opatření obecné povahy, resp. jeho textové části. Podle názoru soudu nevyvstala potřeba zpracovávat navrhovatelem požadovaný odborný posudek znaleckého ústavu, když navíc otázka veřejné prospěšnosti stavby není otázkou skutkovou, která by mohla být předmětem znaleckého posudku, nýbrž otázkou právní, k jejímuž zodpovězení znalecké posudky neslouží. Tvrzení navrhovatele, že stávající plynovod Gazela svou kapacitou plně pokrývá potřebu České republiky na dodávky plynu, nebylo z jeho strany nijak doloženo, dále nezohledňuje fakt, že tento plynovod nemá sloužit jen pro pokrytí potřeby České republiky a že se do budoucna očekává nárůst spotřeby plynu, jak ostatně uvedl i odpůrce.
47. Argumentuje-li odpůrce nařízením č. 347/2013, soud k tomu uvádí, že podle přílohy I tohoto nařízení, upravující prioritní koridory a oblasti energetické infrastruktury, patří mezi prioritní koridory pro přepravu zemního plynu „*Severojižní propojení plynárenských sítí ve středovýchodní a jihovýchodní Evropě: plynárenská infrastruktura pro regionální propojení oblasti a Baltského moře, Jadranu, Egejského moře, Černého moře a východního Středomoří a uvnitř těchto oblastí a pro posílení diverzifikace a bezpečnosti dodávek zemního plynu*“, u něhož je jako jeden z dotčených států uvedena i Česká republika [srov. bod 6) přílohy I nařízení č. 347/2013]. Soudu není zřejmé, z čeho navrhovatel dovozuje, že koridor pro umístění záměru „*VTL plynovod DN1400 Hranice ČR/SRN – Přímka*“ (navrhovatelem nazývaný plynovod NET4GAS) nemůže být součástí severojižního propojení plynárenských sítí, resp. plynárenské infrastruktury pro regionální propojení oblasti středovýchodní a jihovýchodní Evropy a Baltského moře. Soud naopak považuje předmětný plynovod za podřaditelný právě pod zmíněné ustanovení nařízení č. 347/2013. Tato námitka proto není důvodná.
48. Navrhovatelem namítané chybějící vymezení předmětného plynovodu v Politice územního rozvoje pak podle názoru soudu nezpůsobuje nezákonnost napadeného opatření obecné povahy, neboť vymezením tohoto koridoru se 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje nedostává do rozporu s Politikou územního rozvoje, která tomuto vymezení nijak nebrání. To ostatně vyplývá i ze stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 1. 11. 2018, č. j. MMR 45077/2018-81-1, k návrhu 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje. Soud v této souvislosti připomíná, že Zastupitelstvo Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ústeckého kraje před přijetím napadeného opatření obecné povahy v souladu s § 41 odst. 2 stavebního zákona ověřilo soulad 3. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje s Politikou územního rozvoje ve znění její aktualizace č. 1. Soud dodává, že podle § 36 odst. 1 věty druhé stavebního zákona platí, že „[z]áležitosti týkající se rozvoje území státu, které nejsou obsaženy v politice územního rozvoje, mohou být součástí zásad územního rozvoje, pokud to ministerstvo [myšleno Ministerstvo pro místní rozvoj – srov. legislativní zkratku v § 2 odst. 2 písm. a) stavebního zákona] ve stanovisku podle § 37 odst. 8 z důvodů významných negativních vlivů přesahujících hranice kraje nevyloučí.“ V projednávané věci soud nezjistil, že by Ministerstvo pro místní rozvoj vyloučilo možnost upravit v 3. aktualizaci Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje koridor pro umístění záměru „VTL plynovod DN1400 Hranice ČR/SRN – Přimda“, nic takového ostatně netvrdil ani navrhovatel. Jeho názor, že postup podle § 36 odst. 1 věty druhé stavebního zákona je výjimečnou možností, pro niž musí existovat výjimečný důvod, soud nesdílí, neboť nic takového z předmětného ustanovení ani z jiných ustanovení stavebního zákona nevyplývá.

49. Argument navrhovatele, že pokud by stavba byla opravdu veřejně prospěšná, promítla by se její potřebnost nejprve v nadřazených strategických dokumentech, vyhodnotil soud jako spekulaci. Soud dále poznamenává, že pro projednávanou věc je naprosto nepodstatné, zda je v Politice územního rozvoje popsán plynovod Gazela, či nikoli, neboť tento plynovod nebyl předmětem napadeného opatření obecné povahy.
50. Podobně irelevantní je též tvrzení navrhovatele, že Státní energetická koncepce nezmiňuje potřebu zvyšování tranzitní kapacity pro přenos zemního plynu, neboť zvyšování kapacity bylo pouze jedním z dílčích argumentů odpůrce vedle potřeby posílení bezpečnosti, spolehlivosti, flexibility a diverzifikace dodávek plynu, kdy např. o diverzifikaci a bezpečnosti v této souvislosti hovoří i navrhovatelem zmíněné nařízení č. 347/2013. Spojování domnělé nepotřebnosti zvyšování kapacity pro přenos zemního plynu s evropskými sankcemi proti Rusku za porušení mezinárodního práva nepovažuje soud za jakkoli relevantní.
51. Soud zásadně nesouhlasí s názorem navrhovatele, že předmětný plynovod je čistě soukromým a komerčním zájmem investora – osoby zúčastněné na řízení. Podle názoru soudu naopak z obsahu nařízení č. 347/2013, z příslušných ustanovení energetického zákona i z odpůrcovy argumentace vyplývá existence veřejného zájmu na předmětném plynovodu, resp. veřejná prospěšnost této stavby. Podle názoru soudu je přitom naprosto bezvýznamné, jaká je vlastnická struktura oprávněného investora – osoby zúčastněné na řízení, stejně tak jako navrhovatelovy spekulace o jejím možném propojení se společností Gazprom.
52. K námitce navrhovatele popisující dopady stavby Gazela na pozemky v trase tohoto plynovodu soud opakuje, že tato tvrzení jsou pro projednávanou věc zcela irelevantní. Směrem k navrhovateli soud dodává, že napadené opatření obecné povahy vymezuje toliko koridor o šíři 600 metrů, nikoli konkrétní stavbu. Otázky týkající se technického charakteru stavby a opatření, která by měla za úkol zabránit navrhovatelem tvrzeným potenciálním škodám na dotčených pozemcích, budou předmětem až navazujícího povolovacího řízení (územní či stavební řízení), a to ve vztahu ke konkrétní stavbě vymezené v příslušné projektové dokumentaci. S ohledem na šíři koridoru pro umístění záměru vysokotlakého plynovodu tak není vyloučeno, že samotná stavba nebude vedena přes (všechny/některé) navrhovatelovy pozemky. Je proto na navrhovateli, aby v navazujících řízeních řádně uplatňoval svá práva a prosazoval své zájmy, a to například

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

upozornováním na jím tvrzené dopady plynovodu Gazela zachycené na leteckém snímku předloženém při jednání soudu, aby se vhodnými opatřeními předešlo možným škodám.

53. S ohledem na výše uvedené soud, zejména s přihlédnutím k tomu, že navrhovateli byly všechny relevantní písemnosti řádně doručeny a on – i přes výslovná poučení – nepodal připomínky a zůstal v procesu přijímání napadeného opatření obecné povahy zcela pasivním, vyhodnotil jeho návrh v mezích návrhových bodů jako naprosto nedůvodný, a proto jej podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. zamítl.
54. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl navrhovatelem navržený důkaz spisovou dokumentací týkající se 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje, neboť tento důkazní návrh se vztahoval k argumentaci, která byla uplatněna opožděně (poprvé až v replice a upřesnění návrhu), a navíc 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje nebyla předmětem tohoto řízení.
55. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Navrhovatel neměl ve věci úspěch a odpůrci žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.
56. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyly soudem osobě zúčastněné na řízení uloženy žádné povinnosti. S ohledem na zavedenou praxi krajských soudů a Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 19. 8. 2016, č. j. 4 As 56/2016-53, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015-8, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 220/2015-49, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 4 As 223/2015-43, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 8 As 171/2014-67, nebo ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015-49, vše dostupné na www.nssoud.cz) soud v dané situaci nezahrnul vypořádání nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení do výroku a zabýval se jím toliko v odůvodnění tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 12. června 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)